

III.

OGLASNIK LAVANTINSKE ŠKOFIJE

Vsebina: 11. Kanonično obiskovanje in birmovanje v letu 1934. — 12. Zaključne pobožnosti svetega leta. — 13. Praznik sv. Jožefa — fantovski praznik. — 14. Račun kn. šk. dijaškega semenišča v Mariboru 1932—1933. — 15. Izobešanje državne zastave. — 16. Navodila o razpregledu (evidenci) državnih taks, vplačanih pri župnijskih uradih. — 17. Prošnja duhovnikov iz juga naše kraljevine. — 18. Slovstvo. — 19. Osebna naznanila.

11.

Kanonično obiskovanje in birmovanje v letu 1934.

A. Dnevi in postaje.

Po predlogih mgč. gg. dekanov bo kanonična vizitacija in birmovanje

I. v dekaniji Dravsko polje:

1. v nedeljo	29. aprila	pri Sv. Juriju v Hočah,
2. v ponedeljek	30. «	pri Sv. Mariji v Slivnici,
3. v torek	1. maja	pri Sv. Ani v Framu,
4. v sredo	2. «	pri Sv. Mariji v Cirkovcah,
5. v četrtek	3. «	pri Sv. Mariji na Ptujski gori,
6. v soboto	5. «	pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju in
7. v nedeljo	6. «	pri Št. Janžu na Dravskem polju.

II. V dekaniji Novacerkev:

1. v četrtek	10. maja	pri Sv. Lenartu v Novicerkvi,
2. v soboto	12. «	pri Sv. Petru in Pavlu v Vitanju,
3. v nedeljo	13. «	pri Sv. Jerneju v Vojniku,
4. v ponedeljek	14. «	pri Sv. Mariji v Črešnjicah,
5. v torek	15. «	pri Sv. Jožefu na Frankolovem,
6. v sredo	16. «	pri Sv. Mariji na Dobrni in
7. v četrtek	17. «	pri Sv. Martinu v Rožni dolini.

III. V dekaniji Murska Sobota:

1. v torek	22. maja	pri Sv. Nikolaju v Murski Soboti,
2. v sredo	23. «	pri Sv. Martinu v Martjancih,
3. v četrtek	24. «	pri Sv. Nikolaju v Vel. Dolencih,
4. v soboto	26. «	pri Sv. Mariji v Gornji Lendavi,
5. v nedeljo	27. «	pri Sv. Juriju v Prekmurju,
6. v ponedeljek	28. «	pri Sv. Heleni v Pertoči,
7. v torek	29. «	pri Sv. Jožefu v Cankovi in
8. v sredo	30. «	pri Sv. Mariji v Tišini.

IV. V dekaniji Šaleška dolina:

1. v nedeljo	3. junija	pri Sv. Juriju v Škalah,
2. v ponedeljek	4. «	pri Sv. Martinu pri Šaleku,
3. v torek	5. «	pri Št. Janžu na Vinski gori,
4. v sredo	6. «	pri Sv. Pankraciju na Gornji Ponikvi,
5. v četrtek	7. «	pri Sv. Ilju pri Velenju,
7. v soboto	9. «	pri Sv. Andreju v Belihvodah,

8. v nedeljo 10. junija pri Sv. Mihaelu v Šoštanju in
 9. v ponedeljek 11. « pri Sv. Petru v Zavodnjem.

V. V dekaniji Ljutomer:

1. v nedeljo 17. junija pri Sv. Križu pri Ljutomeru,
 2. v ponedeljek 18. « pri Sv. Mihaelu v Veržeju,
 3. v torek 19. « pri Sv. Janezu Krst. v Ljutomeru,
 4. v sredo 20. « pri Sv. Roku in Sebastijanu v Cezanjevcih,
 5. v četrtek 21. « pri Sv. Trojici v Mali Nedelji,
 6. v soboto 23. « pri Sv. Juriju ob Ščavnici,
 7. v nedeljo 24. « pri Sv. Magdaleni v Kapeli,
 8. v ponedeljek 25. « pri Sv. Petru v Gornji Radgoni in
 9. v torek 26. « pri Sv. Mariji v Apačah.

VI. V mariborski stolnici:

bo sv. birma na binkoštno nedeljo, dne 20. maja 1934, kar naj čč. g. dušni pastirji, kjer je potrebno, oznanijo s pridržnice; ob 9. uri bo slovesna pontifikalna sv. maša, potem takoj birmovanje.

B. Navodila.

P. n. dekani in dušni pastirji, pri katerih bo škofovska vizitacija in birmovanje, naj vestno prečitajo in proučijo tozadevne dosedanje določbe. Navodila, dana v škofijskem Oglasniku 1932, II. str. 20 in 21 in 1933, II. str. 15 ostanejo mutatis mutandis po vsem obsegu v veljavi.

I. Posebej se naglašaja, da naj pomeni kanonična vizitacija obnovitev verskega življenja v župniji. Zato naj se župnija pripravi na vizitacijo z molitvijo, s primernimi pobožnostmi, zlasti s prejemom zakramentov svete pokore in presv. Rešnjega Telesa, da bodo župljani v čim večjem številu deležni milosti, ki se jim nudijo z birmskimi slovesnostmi. Verniki naj se opozorijo, da je s poljubom škofovega prstana in s škofovskim blagoslovom vsakokrat združen odpustek 50 dni, in da razen tega dobijo »suetis sub conditionibus« popolni odpustek vsi, »qui ecclesiam in actu, quo ibi Ordinarius pastorem Visitationem peregerit, devote visitaverint.« (Oglasnik 1933, X. str. 87 točka 10. A, b).

Birmanci naj bodo primerno svoji starosti poučeni o poglobitnih resnicah svete vere, zlasti o pomenu in milostih svete birme, k a t e h e z a ostalih šolskih otrok bodi praktična, ne težavna. Posebna skrb gg. dušnih pastirjev bodi, da se delitev svete birme ne bo izrabljala v priložnost za kakršnekoli nered ali izgrede.

II. Namesto Spomenice naj blagovolijo gospodje župniki v dekanijah, ki pridejo na vrsto, izpolniti v dveh izvodih tiskovino, ki se jim obenem dostavlja proti vplačilu 4 Din iz cerkvene blagajne po pridejani položnici. Gospodje v dekaniji, pri kateri ni škofovske vizitacije, bodo oba izvoda te izpolnjene tiskovine izročili gospodu dekanu pri dekanjski vizitaciji, ta pa jih bo skupno s šolskim nadzorovalnim poročilom vposlal kn.-šk. ordinariatu namesto običajnega zapisnika o dekanjski vizitaciji. — Kakor je v tiskovini odrejeno, naj bodo odgovori na stavljena vprašanja stvarni in kratki.¹

III. Gospodje vizitandi se prosijo, naj resno upoštevajo točko B, III, 2 razpisa za leto 1932 (l. c. str. 21).

I z o s t a n e naj, kar bi povzročalo duhovnikom ali vernikom izredne skrbi ali stroške. Godba, streljanje, serenade, drage obleke birmancev, potratno zu-

¹ Spomenice iz leta 1933 se bodo — si Deus permiscrit — čimprej rešile in župnijskim uradom vrnile.

nanje okrasje, epulae protractae et superfluis onustae... se res ne dajo spraviti v soglasje s sedanjimi težkimi gospodarskimi in družabnimi razmerami. Postrežba naj se omeji, kakor ob prihodu duhovnega sobrata, na to »quod in domo parochiali reperitur«.

Te določbe so dane zato, da se z ozirom na resnobnost birmske slovesnosti in na težke čase, v katerih živimo, v resnici izpolnjujejo.

IV. Vizitatorju bo v veselje in zadoščenje: ako bo našel v župnišči vse tako, »ut is, qui ex adverso est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis«;

ako bo v cerkvi lep red, snaga in čistoča pri opremi, svetih posodah, paramentih, škropilnikih itd., kakor to zahteva liturgija in higijena, — med svetimi opravili pa pobožna molitev, številen prejem svetih zakramentov, ubrano, duha k Bogu dvigajoče petje;

ako bodo šolski otroci dobro poučeni v krščanskem nauku in se bodo lepo vedli v cerkvi in zunaj cerkve;

ako bo med verniki čednostno življenje s Cerkvijo v cvetu, med njimi in dušnim pastirjem pa razmerje dobrih otrok do dobrega očeta;

ako se bo izkazalo, da se cerkveno in nadarbinsko imetje pravilno upravlja, in se z urejeno dobrotlostjo skrbi za ubožce;

vobče, ako se mu bo kot zastopniku Cerkve z ljubeznijo do Boga in do bližnjega vračala ljubezen, v kateri on prihaja; ljubezen, v kateri želi v imenu svete Cerkve zajeti vse stanove in sloje v župniji — brez izjem; ljubezen, v kateri bi rad razveselil vsakogar, če ne more z zemeljskimi darovi, pa z dušnim mirom, srčno tolažbo, nebeškimi blagodari.

V. Vizitator bo potoval z enim spremljevalcem-duhovnikom.

1. Glede voza velja, kar je povedano v Oglasniku 1932, II. str. 21, točka III, 1., ako ne bo mogoče, da bi vizitator došel z lastnim vozom. O tem se bo pravočasno sporazumel z dotičnim gospodom dekanom.

2. Sprejem ob prihodu bodi v bližini cerkve, ob deževnem vremenu najbolje pri cerkvenem vhodu. Baldahin in zastave naj se v dežju ne nosijo iz cerkve.

3. Gg. duhovniki se prosijo, naj se birmanske svečanosti v cerkvi udeležijo v talarju.

Ut in omnibus glorificetur Deus!

12.

Zaključne pobožnosti svetega leta.

Z Velikonočnim pondeljkom, dne 2. aprila 1934, se konča sveto leto, ki se je začelo na Tiho nedeljo, dne 2. aprila lanskega leta. (Oglasnik 1933, IV.)

Ko je sveti Oče na božično biljo, dne 24. dec. 1933, po radiju napovedal širnemu svetu svetoletno proslavo 1900 letnice smrti Gospodove in odrešenja vseh ljudi, je posebej poudaril, da jubilejna proslava ne pomenja samo proslave smrti Gospodove, ampak proslavo vseh onih čudovitih dogodkov, s katerimi se pričinja resnični prerod sveta in življenja narodov, s katerimi se pričinja krščanska omika. Sam sv. Oče naševa te zgodovinske dogodke, ki so: ustanovitev presv. Evharistije, mašniško posvečenje apostolov, Jezusovo trpljenje, križanje in umiranje, Kristusovo vstajenje, postavitev zakramenta sv. pokore, ustanovitev papeštva, Kristusov vnebohod, prihod Sv. Duha in veličasten začetek pridigovanja apostolov. (Oglasnik 1933, I.)

Ta proslava naj bi po izjavi svetega Očeta trajala skozi vse leto: »... da bodo mogle najti vse duše... časa in priložnosti za svojo poglobitev in obnovitev, najti več možnosti za molitev in zadoščenje, za spravo z Bogom in svete odpustke, za poboljšanje življenja in obilno posvečenje.« (Oglas. 1933, I.)

Lavantinci so se povabilu svetega Očeta radi odzvali ter po navodilih svojega Nadpastirja (Oglasnik 1933, V.) v mogočnih pokrajinskih, dekanijskih in župnijskih evharističnih shodih, v spokornih tridnevnicah, ljudskih misi-jonih, duhovnih vajah in veličastni proslavi praznika Kristusa Kralja obnavljali sebe in svoje družine v Kristusu ter zadoščevali razžaljeni božji pravičnosti za svoje in za žalitve svojih bratov in sester.

Radi izrednih odpustkov svetega leta so poromali Lavantinci kljub težki gospodarski stiski dvakrat v manjših skupinah, enkrat s svojim Nadpastirjem na čelu v daljni Rim, da si z obiskom častitljivih rimskih bazilik in z drugimi spokornimi opravili naklonijo milosti svetega leta. Dosegli so, kar so želeli, bili so povrh pri svetem Očetu, da okrepečani z njegovim blagoslovom tem odločneje nadaljujejo in dovršijo pri sebi in drugih obnovitev v Kristusu.

Preden vzamemo slovo od svetega leta, bomo izpolnili svetemu Očetu še eno vročo željo. Narodni odbor za evharistične shode v Italiji je predložil svetemu Očetu prošnjo, naj bi se tekoče sveto leto zaključilo s posebnimi evharističnimi pobožnostmi v zahvalo za presv. Evharistijo in za postavitev sv. mašniškega posvečenja. Papež Pij XI. je izrazil željo, naj bi se predlagane pobožnosti vršile po vsem katoliškem svetu. Ko je bila ta želja svetega Očeta sporočena predsedništvu mednarodnih evharističnih shodov v Namurju v Belgiji, se je isto predsedništvo obrnilo v posebnem dopisu z dne 29. januarja 1934 na vse škofo vesoljne Cerkve s prošnjo, naj prire-dijo v svojih škofijah po načrtu, kakor ga je odobril in blagoslovil sveti Oče, zaključne svetoletne pobožnosti.

Namen teh zaključnih pobožnosti naj po zahvala za nebeški dar presvetege Evharistije in milost duhovništva.

V lavantinski škofiji naj se te pobožnosti vršijo po sledečem redu:

1. V četrtek po 4. postni nedelji, to je 15. marca, se vrši molitvena ura duhovnikov. V Mariboru se bo vršila ta dan od 17. do 18. ure v stolni cerkvi sv. Janeza Krstnika slovesna skupna adoracija Najsvetejšega po svetnih in redovnih duhovnikih ter klerikih mariborskega mesta. Tudi po drugod, kjer je več duhovnikov, zlasti v mestih in sedežih dekanij, naj določi dekan oziroma mestni župnik dogovorno z vso duhovščino kraj in čas skupne molitvene ure, pri kateri naj se poklonijo vsi duhovniki evharističnemu Jezusu. Take skupne adoracije v Mariboru in po drugod bi se mogla udeležiti tudi duhovščina iz bližnjih župnij in dekanij; vsi ostali pa naj opravijo molitveno uro v zgornji namen v svojih domačih cerkvah.

Poleg zgoraj navedenih namenov naj se pri tej in tudi pri naslednjih svetoletnih evharističnih pobožnostih prosi presv. Srce Jezusovo, da nam pošlje obilo duhovniškega naraščaja ter nam podari gorečih in vzglednih dušnih pastirjev.

Duhovniška molitvena ura naj se pravočasno oznanj vernikom s povabilom, da se je po možnosti udeležijo.

2. Na Tiho nedeljo, dne 18. marca 1934, naj se obhaja v vsaki župniji evharistična pobožnost za vernike. Nedeljo poprej naj se oznanj iz prižnice vernemu ljudstvu evharistična pobožnost zahvale in sprave s primer-nim povabilom k obilni udeležbi. Vernikom naj se priporoča, da pristopijo čim obilneje k svetemu obhajilu in da darujejo sv. obhajilo v zahvalo in spravo evharističnemu Kralju. Na Tiho nedeljo naj se opravi slovesna sv. maša; pridiğa tega dneva veljaj presv. Rešnjemu Telesu in katoliškemu duhovništvu, ki nam presv. Rešnje Telo pripravlja in posreduje. V zvezi s pred-poldansko ali popoldansko službo božjo, kakor bolje kaže, naj se priredi molitvena ura, katere naj se verniki udeležijo v čim večjem številu.

V Rimu se bo sveti Oče udeležil tako 15. marca skupaj z duhovniki kakor dne 18. marca skupaj z vernim ljudstvom v cerkvi sv. Petra ure češčenja in sprave.

3. Zaključek svetoletne evharistične proslave naj se opravi na Veliki četrtek, dne 29. marca t. l. na spominski dan ustanovitve presv. Evharistije, sv. maše in duhovništva. Na Cvetno nedeljo naj se povabijo verniki s toplo besedo k sv. opravilu in skupnem sv. obhajilu, ki se naj daruje v zgoraj navedene namene. Gospodje dušni pastirji naj skrbno preberejo rubrike za sv. mašo na Veliki četrtek, da se more slovesnost vršiti čim vzpodbudneje. Vse naj nas preveva zavest, da bodo letošnji Veliki četrtek strnjeni verniki in duhovniki vesoljne Cerkve v veličastno enoto, ki se s hvaležnim srcem zahvaljuje svojemu Velikemu duhovniku za neprecenljiva darova presv. Evharistije in mašništva.

V mariborski stolni cerkvi sv. Janeza Krstnika se pričnejo letos na Veliki četrtek sv. opravila ob 7. uri, da morejo verniki in duhovniki v tem večjem številu pristopiti k skupnemu sv. obhajilu.

Naj bi te zaključne svetoletne pobožnosti služile k večji časti božji, k iskrenejšemu češčenju presv. Evharistije, k vzpodbudnemu prejemanju pogoštega sv. obhajila ter k posvetitvi in zveličanju neumrjochih duš.

Naj pride k nam evharistično Kraljestvo Jezusovo!

13.

Praznik sv. Jožefa — fantovski praznik.

Fantovsko gibanje Katoliške akcije zasleduje pred vsem notranjo versko prenovitev in poglobitev moške mladine. V tej smeri in iz teh vidikov naj bi se izrabili med drugim tudi štirje fantovski prazniki v letu, med katerimi je v dotičnih pravilih na prvem mestu imenovan praznik sv. Jožefa. (Oglasnik 1933, VIII. str. 72.) Pravilna priprava na te praznike in vzpodbudno praznovanje istih naj nadomestita fantom duhovne vaje, ki jih zaenkrat še ni mogoče prirediti v vsaki župniji.

Zato se prosijo oč. gg. dušni pastirji, zlasti oni, ki sodelujejo v fantovskem kat. gibanju, da v duhu zgoraj navedenih pravil praznujejo letošnji praznik sv. Jožefa kot fantovski praznik.

Ker se obhaja to leto sv. Jožef na pondeljek po Tihi nedelji in je Tiha nedelja, 18. marec 1934, odmenjena v tekočem svetem letu po vsem katoliškem svetu skupni zahvali za presv. Evharistijo in katoliško duhovništvo, se priporoča za letošnje praznovanje sv. Jožefa, varuha in vzglednika mladine, naslednji spored:

1. Za Tiho nedeljo naj se povabijo k skupni župnijski evharistični slovesnosti, k sv. obhajilu in k molitveni uri, kakor vsi verniki, še posebno fantje.

2. V pridigi, ki bo na Tiho nedeljo obravnavala evharistično snov, bo prilika za poziv na moško mladino, da se z vso dušo oklene presv. Evharistije in da postane reden gost tiste vsakdanje svete gostije, v kateri se daje nam ljudem Bog sam v svoji nedoumni ljubezni v hrano, podporo, moč in pomoč. Evharistično usmerjena moška mladina vrši s svojim zgledom apostolsko delo v župniji in bo pod vodstvom in v zvezi s svojim dušnim pastirjem prekvasila župnijo v Kristusu.

3. Posebna popoldanska pobožnost za fante naj na Tiho nedeljo izostane. Pač pa naj se nudi fantom v nedeljo popoldne ali zvečer prilika za sv. spoved in se jih naj posebej povabi k sv. spovedi.

4. Na praznik sv. Jožefa je pridiga in med sv. mašo s k u p n o s v. o b h a j i l o za fante. Poskrbi se naj tudi za lepo petje med sv. mašo.

5. Kjer bo mogoče, naj bo popoldne še izvencerkveni fantovski sestanek z verskoobnovitvenim govorom.

Vse praznovanje naj služi enemu velikemu cilju: pridobiti moško mladino za veselo in odločno versko življenje.

14.

Račun

kn.-šk. dijaškega semenišča Maximilianum-Victorinum v Mariboru,
od 1. julija 1932 do 30. junija 1933.

A. Prejemki.		Prenos	
1. Kn.-šk. ordinariat	105.000.—	268.911.60	
2. Prispevki gojencev:			
a) zaostanki iz prejšnjih šol. let	26.635.—		
b) v šolskem letu 1932/33	170.831.—		
3. Mensalia	16.377.50		
4. Domače gospodarstvo	13.521.—		
5. Darovi	12.064.30		
6. Razno	1.796.50		
7. Primanjkljaj	299.60		
Skupaj	<u>346.524.90</u>		
B. Izdatki.			
1. a) meso	25.575.—		
b) pecivo	15.738.25		
c) mleko	19.854.75		
d) specerija	24.962.15		
e) moka, testenine	38.402.50		
f) krompir, sočivje	19.468.60		
g) mast, olje	9.018.25		
h) kuh. potrebščine	11.625.—	164.671.50	
2. Ravnateljstvo	13.100.—		
3. Uslužbenci	36.343.50		
5. Sobna in kuhinjska oprava	19.413.50		
5. Drva, premog	35.383.10		
Odnos	<u>268.911.60</u>		
6. Električna luč		7.431.25	
7. Kapela		702.—	
8. Knjižnica		1.997.—	
9. Glasba		5.528.—	
10. Davki, zavarovalnine		8.023.25	
11. Obrtniki:			
a) dimnikar	650.—		
b) klepar	6.037.50		
c) ključavničar	560.—		
d) mizar	6.161.50		
e) napeljava električne luči	21.657.90		
f) pečar	1.633.—		
g) slikar	10.200.—		
h) steklar	485.50		
i) razni	1.026.—	48.411.40	
12. Domače gospodarstvo		3.464.45	
13. Pisarna		1.122.10	
14. Razno		709.50	
15. Primanjkljaj iz prejšnjega leta		224.35	
Skupaj		<u>346.524.90</u>	

Maribor, dne 30. junija 1933.

Dr. Jožef Mirt, ravnatelj.

15.

Izobešanje državne zastave.

Kraljevska banska uprava v Ljubljani je dodatno k svojemu dopisu z dne 2. maja 1933, II./2, No. 1781/1 (glej Oglasnik lav. škofije, 1933, V., odst. 41., str. 41) v zgornji zadevi z dopisom z dne 19. januarja 1934, II. No. 1191/1 semkaj še sledeča naznanila:

»Po § 9. zakona o praznikih od 27. septembra 1929, Uradni list št. 401/100 morajo v mestih in trgih razobešati ob državnih praznikih državne zastave vsi lastniki zgradb. Izven takih krajev pa je razobešati državne zastave »na vseh državnih in samoupravnih uradih kakor tudi na zgradbah uprav javnopravnega značaja«. Krajev te slednje vrste se tiče tukajšnji dopis od 2. maja 1933. Pov. II. No. 1781/1, v katerem se sicer omenjajo samo župnišča (odnosno zgradbe, v katerih se nahajajo župni uradi), ki pa velja seveda tudi za župne (matične) cerkve v takih krajih.

Pojavilo pa se je vprašanje, na čigave stroške odnosno iz kakšnih sredstev se naj nabavijo potrebne zastave, češ da cerkvena sredstva radi sedanjih razmer niso na razpolago odnosno da župniki ne morejo biti dolžni, da bi krili stroške iz svojega. Radi tega se pripominja, da morejo predmetni stroški in to za župne cerkve kakor tudi za župne urade zadeti samo cerkveno premoženje.

Če bi pa cerkvenih sredstev ne bilo, je stroške kriti kot druge cerkvene potreščine t. j. s konkurenco.

Škofijska ordinarijata se prosita, da izvolita na prednje opozoriti vse župne urade ter jih pozvati, da po potrebi prosijo za konkurenčni postopek čimprej in tako pravočasno, da se državne zastave lahko razobesijo že na prvi prihodnji državni praznik t. j. na dan 1. decembra 1934.

O tem se obveščajo vsa podrejena oblastva.«

To se naznanja župnijskim uradom v vednost in ravnanje.

16.

Navodilo o razpregledu (evidenci) državnih taks, vplačanih pri župnijskih uradih.

Dodatno k tuuradnemu razglasu v zgornji zadevi v Oglasniku lav. škofije 1933, I., odst. 6., se vsled tozadevnega dopisa finančne direkcije v Ljubljani z dne 29. novembra 1933, št. 19.646-V ex 1933 ponovno naroča sledeče: Župnijski uradi morajo voditi evidenco o vseh taksah, ki se pri njih pobirajo bodisi v kolekih bodisi v gotovini, in o tem mesečno obveščati pristojne davčne uprave; tako obvestilo se mora poslati davčni upravi tudi tedaj, ako tekom meseca ni bila vplačana nobena kolkovina.

17.

Prošnja duhovnikov iz juga naše kraljevine.

Naselbine Slovencev v Južni Srbiji nimajo lastnih cerkev in kapelic za službo božjo niti paramentov in svetih posod za sveto mašo in za delitev svetih zakramentov. Sveta maša se mora pogosto služiti v skromnih zasebnih stanovanjih kat. naseljencev, ali pod milim nebom kakor ob času vojne na fronti. Zato duhovniki, ki obiskujejo od časa do časa slovenske naseljence, raztresene po teh krajih, da jim služijo sveto mašo in jim dele tolažila svete vere, milo prosijo svoje duhovne sobrate v lavantinski škofiji, da jim z združenimi milodari kupijo altare portatile, opremljen z vsem potrebnim za sveto mašo, s cerkvenim perilom, z dvema mašnima plaščema v štirih barvah, s kelihom itd., vse v posebnem zaboju, ki služi obenem za oltar. Cena takega zaboja z naštetimi potrebščinami se giblje od 6000 do 8000 Din.

Kn.-šk. ordinariat to prošnjo toplo priporoča čč. duh. sobratom in bo rad sprejemal milodare, poslani v zgornji namen.

Ali bi ne bilo vzpodbudno, ako bi lavantinski duhovniki poklonili v spomin na 1900 letnico odrešenja opisani altare portatile duhovnikom, ki obiskujejo slovenske izseljence v južnih krajih naše kraljevine?

Priložene poštne položnice naj služijo v ta namen!

18.

Slovstvo.

Evharistični shodi in kongresi. Škof. odbor KA je izdal kot 2. zvezek Knjižnice KA v Mariboru knjižico »Evh. shodi in kongresi«, ki je slovenska izdaja knjižice »Euharistijski kongres i njegova priredba«, ki jo je izdal Permanentni odbor za evh. kongrese v Zagrebu. Knjižica podaja navodila za prirejanje evharističnih proslav in bo vsem dušnim pastirjem zlasti sedaj, ko se pripravljamo na škofijski evharistični kongres, dobrodošla.

Tajništvo KA v Mariboru bo knjižico poslalo v enem (deloma dveh) izv. vsem župnijskim uradom. Škof. ordinariat tem potom dovoljuje vsem župnijskim

uradom, da knjižico nabavijo za župnijsko knjižnico na račun cerkvene blagajne. Cena 3 Din.

Ti si skala. Pod tem naslovom je izdala Akademska Zveza v Ljubljani važno knjižico, ki govori o papeštvu in njegovem pomenu za sedanji čas. Iz vsebine: Misli o cerkveni občestvenosti, Papeštvo, božje znamenje med narodi, Niti Jud, niti Scit, ampak Oče vseh narodov, Postavil je pastirja, Iz okrožnic sv. Očeta Pija XI.

Vsi moramo biti veseli, da je Akademska Zveza izdala to knjižico in s tem tudi naši javnosti pokazala, kje in s kom moramo iskati rešitve iz sedanje moralne in gospodarske krize. Tudi dušni pastirji bodo knjižico s pridom prebirali, dobro bo, ako jo bodo dali v roke svojim vernikom.

Sveti križev pot za duše — žrtve presvetega Srca Jezusovega. Dobili smo nov izviren križev pot, ki ga je priredil za 1900 letnico Kristusove smrti in 75 letnico lurških prikazanj dvanajstkratni lurški romar g. Alojzij Šoba, duhovni svetnik in župnik na Zdolah. Namen prireditelja je bil zahvala lurški Gospe za neštete prijete milosti in poživitev pobožnosti križevega pota. Knjižica, ki se s tem priporoča, je izšla v samozaložbi in se naroča pri avtorju, ali v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Mesečnik »Treznost«, glasilo treznih delavcev in trezne mladine, že tretje leto izhaja v Celju in stane letno Din 10.—. Zalađa in izdaja ga konzorcij »Jutranja zarja«. List prinaša zanimive članke in poučno statistiko o treznostnem gibanju, vmes so tudi sestavki o duhovnem življenju. Zaenkrat Slovenci nimamo drugega treznostnega glasila, zato bo »Treznost« prijateljem in apostolom treznostne misli dobrodošla.

Pridite, molimo! Šest molitvenih ur pred Najsvetejšim. Nov, pomnožen natis. Maribor, 1931. Založila Cirilova tiskarna. Cena izvodu vez. z rdečo obrezo Din 16, zlata obreza Din 20.

Ta molitvenik, namenjen češčenju presv. Evharistije, naj bi se med verniki razširil. Vsebuje šest molitvenih ur in prekrasne molitve. Dobro bi tudi bilo, da bi bilo pri vsaki župnijski cerkvi na razpolago nekaj izvodov za one, ki molijo naprej oziroma, ki bi radi adorirali, pa molitvenika radi revščine ne morejo kupiti. Radi tega se daje s tem dovoljenje, da se župnijske cerkve smejo nabaviti do štiri izvode tega molitvenika iz cerkvene blagajne.

19.

Osebna naznanila.

Imenovanje: Sveti Oče Pij XI. je z apostolskim pismom od 16. jan. 1934 imenoval preč. g. dr. Maksimiljana Vraber, dekana lavantinskega stolnega kapitlja, za prošta istega kapitlja. Slovesno umeščenje se je vršilo v mariborski stolnici dne 5. febr. 1934.

Promoviran je bil na vseučilišču v Ljubljani za doktorja bogoslovja č. g. Rudolf Hanželič, honor. veroučitelj na drž. realni gimnaziji v Celju (24. jan. 1934).

Prestavljeni so bili čč. gg. kaplani: Franc Bohanec iz Apač na Vransko; Jožef Klemenc iz Vranskega k Sv. Rupertu v Slov. gor. in Jožef Krajnc iz Sv. Ruperta v Slov. gor. v Apače (1. febr. 1934); Ignacij Godina iz Dolnje Lendave v Turnišče (1. marca 1934).

Dovolilo se je č. g. Juriju Guzej, kaplanu pri Sv. Martinu pri Velenju, nastopiti službo hišnega duhovnika v javni bolnici v Slovenjgradcu (1. febr. 1934).

Umrla sta p. n. gg.: Martin Petelinšek, kn. šk. duhovni svetovalec in stalni katehet na drž. deški meščanski šoli v Mariboru, dne 2. febr. 1934 v 55. letu starosti; Jakob Cajnkarič, duhovnik križniškega reda, biseromašnik in župnik-vikar v Središču, dne 9. febr. 1934 v 87. letu starosti. R. I. P.!

Nezasedeno ostane kaplansko mesto v D. Lendavi in pri Sv. Martinu pri Vel.

Lavantinski knezoškofijski ordinariat

v Mariboru, dne 1. marca 1934.